

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204753
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8812204753.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej vo veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, Bratislava, IČO: 31749542, zastúpeného JUDr. Jozefom Bolješikom, advokátom v Piešťanoch, Ul. Radlinského 50, IČO: 22691910, proti žalovaným: 1/ Q. I.T., T.. X.XX.XXXX, H. F. G. XX, B., T., zastúpenému JUDr. Miroslavom Gogom, advokátom vo Vranove nad Topľou, Štúrova 129, IČO: 50038150, 2/ R. I., T.. X.X.XXXX, H. U. X-XX, R. X/X, XXXX Y., M., zastúpenej JUDr. Dušanom Kmecom, advokátom vo Vranove nad Topľou, Ul. M.R. Štefánika 2465, IČO: 37788027, 3/ D. I.T., T.. XX.X.XXXX, H. D. Ž. XXX, X/ I. N., T.. X.X.XXXX, H. D. T. U., M. XXX/X, o zaplatenie 6.155,98 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/147/2012-127 z 30.9.2014, takto

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

Žalovaní 1/ - 4/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie 1.699,51 eur s prísl. zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Určil, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením v lehote 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo zistenia, že na pojednávaní 6.2.2014 zobral žalobca žalobu späť pokiaľ ide o istinu 1.699,51 eur s prísl. a v tejto časti bolo potrebné postupom podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastaviť.

3. Pokiaľ ide o zvyšnú časť predmetu konania, žalobca poskytol žalovaným v 1/ a 2/ rade ako dlžníkom podporu formou úveru vo výške 8.298,48 eur pri základnej úrokovej sadzbe 1 % s lehotou splatnosti 30 rokov a formou nenávratného príspevku vo výške 2.489,54 eur. Žalovaní v 3/ a 4/ rade v predmetnej zmluve vystupujú ako ručiteľia, ktorí v zmysle článku VII. ods. 1 Zmluvy vyhlásili, že berú na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku vyplývajúcu z poskytnutého úveru, vrátane prislúchajúceho úroku uspokoja v plnej výške, ak ju neuspokojí dlžník v stanovenom termíne.

4. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že žalovaní v 1/ a 2/ rade ako dlžníci podstatne porušili zmluvu, jednotlivé splátky úveru nesplácali, žalobca listom zo dňa 11.6.2009 od zmluvy odstúpil a zároveň žiadal o okamžité vrátenie celého zostatku úveru.

5. Na základe toho sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, prípadne náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 Občianskeho zákonníka).

6. Nebol dôvod považovať obchodnoprávnu úpravu za výhodnejšiu pre posúdenie predmetnej veci z pohľadu možnosti splácania úveru pri zachovaní zmluvy, keďže úprava zmluvnej klauzuly o odstúpení predpokladala zároveň zosplatenie úveru. V danom prípade súd poukazuje na dohodu účastníkov v článku XI. ods. 2 Zmluvy. Účastníci sa dohodli, že práva a povinnosti, ako i vzájomné pomery účastníkov budú sa riadiť Obchodným, ako aj Občianskym zákonníkom. V danom prípade je úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku výhodnejšia pre žalovaných ako spotrebiteľov, preto súd aplikoval na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti odstúpenia od zmluvy Občiansky zákonník, teda priklonil sa k priaznivejšiemu výkladu zmluvných ustanovení pre spotrebiteľa.

7. Žalobca, ktorý naformuloval štandardnú typovú zmluvu, dobrovoľne sa rozhodol využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, aj keď existujú aj iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia. V článku VIII. ods. 4 Zmluvy si pritom žalobca vymienil pre prípad omeškania dlžníka so splácaním splátok úveru právo požadovať okamžité vrátenie celého zostatku úveru.

8. Odstúpenie od úverovej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, úverová zmluva sa tak od začiatku zrušila, pričom nastupuje režim vyporiadania vzťahov medzi účastníkmi podľa § 457 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobcovi teda v danom prípade vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného záväzkového vzťahu so žalovanými v 1/ a 2/ rade ako dlžníkmi.

9. Vychádzajúc z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslovenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Preto súd prvej inštancie z úradnej moci prihliadol na oslabenie nároku žalobcu v podobe premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom návrhu.

10. V danom prípade žalobca sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení z predmetnej zmluvy dozvedel najneskôr v deň odstúpenia od zmluvy, teda 11.6.2009. Už od uvedeného okamihu žalobca sa dozvedel o skutkových okolnostiach zakladajúcich dôvod neplatnosti zmluvy, preto už tento deň je rozhodný pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Dvojiročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 11.6.2009 a uplynula 11.6.2011. Žaloba na súd bola podaná 2.5.2012, teda po jej uplynutí. Preto bolo potrebné žalobu z dôvodu premlčania zamietnuť.

11. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p.

12. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Poukázal na to, že vychádzajúc z ustanovenia § 1 ods. 3 písm. p) zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno predmetný úver považovať za spotrebiteľský úver. Úver poskytnutý žalobcom, teda Štátnym fondom rozvoja bývania nie je spotrebiteľským úverom. V tejto veci je potrebné zastávať právny názor, že zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka, čím medzi zmluvnými stranami vznikol obchodnoprávny vzťah upravený ustanoveniami Obchodného zákonníka a nejde o spotrebiteľský úver. Ide o úver poskytnutý na konkrétny účel, ktorý nemôže byť spotrebiteľským úverom. V zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľností. V obdobných veciach na totožnom právnom základe, kde na strane žalobcu vystupuje ŠFRB, bolo opakovane príslušnými súdmi konštatované, že zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru, kde je veriteľom ŠFRB, je úverovou zmluvou a podlieha právnomu režimu Obchodného zákonníka.

13. Taktiež prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že právny nárok žalobcu je premlčaný, keď aplikoval 2-ročnú subjektívnu premlčaciu dobu od momentu nastúpenia účinkov odstúpenia od zmluvy v zmysle ustanovení o bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka.

14. Túto námietku premlčania treba považovať za nedôvodnú a neopodstatnenú. Predmetnú zmluvu je potrebné posudzovať v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a z toho dôvodu je potrebné aplikovať 4-ročnú premlčaciu dobu odo dňa nastúpenia účinkov platného odstúpenia od zmluvy. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vyjadrenia žalovaných, a to žalovaného v 1/ rade, ktorý nemal námietky k tvrdeniam žalobcu, žalovaného v 2/ rade, ktorý nepopieral oprávnenosť nároku žalobcu a žalovaného v 3/ rade, ktorý so žalobou súhlasil. Došlo aj k čiastočnému plneniu zo strany žalovaných, a to v sume 1.699,51 eur.

15. Vychádzajúc z ustanovenia § 323 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, nemožno predmetný dlh považovať za premlčaný. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

16. Žalovaný v 1/ rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

17. Žalovaná v 2/ rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

18. Ostatní žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

19. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom č.k. 1Co/278/2014-153 z 11.3.2015 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby. Tento rozsudok bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Cdo/30/2016-179 z 24.5.2017 pre procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd nedoručil žalobcovi vyjadrenia žalovaných k odvolaniu žalobcu (v nadväznosti na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, z 2.12.2014, sťažnosť č. 17 127/2012). Táto vada bola v súčasnom štádiu odvolacieho konania odstránená postupom podľa ust. § 374 CSP.

20. Žalobca vo svojom vyjadrení z 24.8.2017 nesúhlasí s vyjadrením žalovaných, že prvoinštančné rozhodnutie je správne a treba ho potvrdiť, nakoľko súd vôbec nevzal do úvahy argumenty žalobcu ako aj platnú právnu úpravu, najmä k nutnosti aplikácie Obchodného zákonníka na vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalobcom a žalovanými a taktiež to, že žalobca nevystupuje ani nemôže vystupovať ako dodávateľ podľa spotrebiteľského práva, a preto zmluva nemôže byť zmluvou spotrebiteľskou.

21. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná v 4/ rade, ktorá považuje rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby za zákonné a správne.

22. Podľa žalovaného v 1/ rade súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil v súlade s platným právom. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave. Preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

23. Žalovaný v 3/ rade vo svojom vyjadrení z 23.2.2018 uviedol, že s napadnutým rozsudkom okresného súdu súhlasí.

24. Následne sa k týmto vyjadreniam žalovaných vyjadril žalobca, a to písomným podaním z 21.3.2018 v ktorom uvádza, že trvá na podanej žalobe v celosti po čiastočnom späťvzatí, pričom má za to, že súd na danú vec aplikoval zlú právnu úpravu, a trvá na tom, že daná vec nikdy nebola a nemohla byť spotrebiteľskou vecou a spor nie je sporom spotrebiteľským, ale treba naňho aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Preto žiada, aby súd vyhovel jeho pôvodnej žalobe v celom rozsahu po čiastočnom späťvzatí a zaviazal žalovaných k úhrade trov konania v rozsahu 100 %.

25. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), v zmysle pravidiel uvedených v § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu, ako aj na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní vopred a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

26. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

27. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, a preto výrok o čiastočnom zastavení konania a výrok o trovách konania, ktoré odvolaním napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

28. Zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania (ďalej len fond) ako účelový fond na financovanie štátnej podpory (ďalej len podpora) výstavby bytov a ubytovní, dodatočného zateplenia bytových domov a rodinných domov, stavebných úprav bytových domov, odstránenia statických chýb bytových domov a dokončenia rozostavaných objektov bývalej komplexnej bytovej výstavby, prostredníctvom ktorého sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu (§ 1 ods. 1 zákona č. 124/1996 Z.z. účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy medzi účastníkmi konania).

29. Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave (§ 1 ods. 2 citovaného zákona).

30. Zdrojmi fondu sú: a/ splátky úverov poskytnutých z fondu, b/ splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu, c/ sankcie za porušenie zmluvných podmienok alebo za odstúpenie od zmluvy, alebo za neoprávnené použitie podpory poskytnutej z fondu, d/ úroky z prostriedkov fondu uložených v banke, e/ príspevky poskytnuté z fondu národného majetku Slovenskej republiky za podmienok ustanovených osobitným predpisom, f/ úvery z domácich a zahraničných zdrojov, g/ dary, h/ dotácie zo štátneho rozpočtu, i/ ďalšie zdroje, ak tak ustanoví osobitný predpis (§ 3 citovaného zákona).

31. Prostriedky fondu možno použiť: a/ podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu, b/ správu fondu, c/ poskytovanie štátnej prémie podľa osobitného predpisu (§ 4 ods. 1 citovaného zákona).

32. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na jej formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

33. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

34. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

35. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

37. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone uzatvorenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

39. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

40. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a ak ide úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

41. V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými v 1/ a 2/ rade bola uzavretá dňa 5.6.1998 zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru pod č. XXX/XXXX/XXXX. Žalovaným bola poskytnutá podpora vo výške 8.298,47 eur a nenávratný príspevok vo výške 2.489,54 eur. Žalovaní v 3/ a 4/ rade vystupovali ako ručitelia v predmetnej zmluve o poskytnutí podpory vo forme úveru. Listom z 11.6.2009 žalobca jednostranne odstúpil od úverovej zmluvy, a to z dôvodu opakovaného porušovania povinností zo strany žalovaných. Listom z 20.12.2011 žalobca vyzval predžalobnou výzvou žalovaných k úhrade istiny.

42. Predmetná zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), pričom v záverečných ustanoveniach (článok XI. ods. 2) sa uvádza, že právne vzťahy sa medzi účastníkmi riadia tak Obchodným zákonníkom, ako aj Občianskym zákonníkom a zákonom č. 124/1996 Z.z.

43. V závislosti od toho súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ posúdil predmetnú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi tohto konania ako zmluvu spotrebiteľskú, a to bez ohľadu na to, že nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (§ 1 ods. 3 písm. p) citovaného zákona).

44. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu v odvolaní a v ďalších vyjadreniach v priebehu odvolacieho konania, treba konštatovať, že na túto nemožno k prihliadnuť, pretože nie je právne významné, že predmetná úverová zmluva uzavretá medzi sporovými stranami nebola zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ je daný jej spotrebiteľský charakter v širšom slova zmysle, a to v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, ktorý súd prvej inštancie v predmetnej veci správne na právny vzťah sporových strán aplikoval.

45. Dôvod pre takúto aplikáciu vyplýva nepochybne zo záverečných ustanovení predmetnej zmluvy o úvere (uvedených vyššie), kde účastníci zmluvy pripustili, že ich právne vzťahy sa riadia tak Obchodným zákonníkom, ako aj Občianskym zákonníkom.

46. Zároveň je potrebné konštatovať, že v predmetnej veci ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, nakoľko žalobca ako Štátny fond rozvoja bývania je samostatnou právnickou osobou v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 124/1996 Z.z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy medzi účastníkmi, pričom v § 1 ods. 1 má vymedzený predmet svojej činnosti, teda podporu výstavby bytov a iné činnosti súvisiace s rozvojom a zveľaďovaním bytového fondu, pričom z § 3 sú zrejme zdroje tohto fondu, ktorými sú okrem iného aj splátky úrokov poskytnutých z fondu, sankcie za porušenie zmluvných podmienok, ako aj úroky z prostriedkov fondu uložených v banke. Z uvedeného vyplýva, že ide o právnickú osobu, ktorá má charakter subjektu hospodáriaceho so ziskom, z čoho vyplýva, že ide vlastne o činnosť obchodnú, ako aj činnosť poskytovania služieb širokej verejnosti, a preto aj žalobcu je možné subsumovať pod ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

47. Žalovaní sú nepochybne spotrebiteľmi, ktorí služby a pôsobnosť žalobcu využili v zmysle zákona č. 124/1996 Z.z. a nevystupovali v predmetnom právnom vzťahu v rámci svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti.

48. Ako už bolo vyššie naznačené, samotná zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru pod č. XXX/XXXX/XXXX bola uzavretá (okrem iného) podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo taktiež potvrdzuje dodávateľský charakter organizácie žalobcu v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

49. Na druhej strane nie je možné hodnotiť právny vzťah uzavretý predmetnou zmluvou ako vzťah obchodného charakteru, pretože podľa samotných záverečných ustanovení predmetnej zmluvy sa táto zmluva riadi aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ak zoberieme do úvahy, že žalovaní vystupujú v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľia, je nutné v ich prospech vyložiť ustanovenie § 54 ods. 1,2

Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pričom bez ohľadu na text zmluvy, ktorou je spotrebiteľ viazaný, nemôže si zhoršiť svoje zmluvné postavenie tak, že by nevyužil práva, ktoré mu poskytuje Občiansky zákonník (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

50. Preto je správna úvaha súdu prvej inštancie, že v otázke premlčania je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a to § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 101 Občianskeho zákonníka a napokon, keďže medzi sporovými stranami v dôsledku odstúpenia žalobcu od predmetnej zmluvy, nastal režim vyporiadania nárokov z bezdôvodného obohatenia, aj ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

51. V tomto smere sú správne úvahy súdu prvej inštancie, že dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy (12.6.2009) bolo žalobcovi zrejmé, že na strane žalovaných v 1/ a 2/ rade vzniklo bezdôvodné obohatenie, a preto od tohto dňa začala plynúť premlčacia lehota, ktorá takýmto spôsobom uplynula 11.6.2011 (§ 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o lehotu určenú podľa rokov) a pokiaľ žalobca podal žalobu v predmetnej veci na súd prvého stupňa 2.5.2012, stalo sa tak evidentne po uplynutí zákonom stanovenej subjektívnej lehoty premlčacej uvedenej v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie prihliadol k tejto premlčacej lehote a k premlčaniu nárokov uplatňovaných žalobcom v tomto konaní, správne v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014, nakoľko v zmysle vyššie uvedeného právny vzťah medzi účastníkmi tohto konania je spotrebiteľského charakteru bez ohľadu na to, že nejde o spotrebiteľský úver.

52. Za týchto okolností sú nároky uplatňované žalobcom v tomto konaní premlčané titulom premlčania nárokov vyplývajúcich z bezdôvodného obohatenia podľa § 457 a nasl. Občianskeho zákonníka a správne preto postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ žalobu v jej zostávajúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

53. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil, pričom v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje odvolací súd v podrobnostiach na správne a presvedčivé dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie.

54. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným v 1/ - 4/ rade bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu 100 %.

55. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi odvolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).